

[Finansministeren.]

et større Beløb under Beskatningen end det, der i Øjeblikket er inde under den, der er kun Spørgsmaal om dette: Hvem skal betale? Skal den betale, der modtager Goodwill, eller den, der betaler Goodwill?

I Øjeblikket er det saadan, at den, der betaler Goodwill, maa ikke trække den fra i sin skattepligtige Indkomst; han kommer altsaa til at svare Skat af et Beløb paa dette Omraade uden at kunne faa et Fradrag. Det er et Spørgsmaal, der altid kan diskuteres. Jeg har den Opfattelse, at Goodwill naturligt og rigtigt er en skattepligtig Indtægt, fordi den enten er Udtryk for afholdte Driftsudgifter, Reklameudgifter, Agenturudgifter o. lign. eller ogsaa er et Resultat af den paagældende Skatteydets Dygtighed, skyldes en personlig Arbejdsindsats fra hans Side, og det er nu engang saadan, at hvad en Person erhverver i Kraft af Dygtighed og Arbejdsindsats, er skattepligtig Indkomst; det er Arbejdsresultater i det hele taget.

Men, som sagt, jeg erkender, at Spørgsmaalet kan diskuteres, og jeg vil gerne sige om dette som om andre Spørgsmaal i det foreliggende Lovforslag, at der er intet for en vedvarende Skattelovgivning principielt afgjort ved de Bestemmelser, der træffes her. Efter min Opfattelse staaer Skattekommissionen lige saa frit med Hensyn til disse Spørgsmaal, som den vilde have staaet, selv om Lovforslaget ikke var fremsat.

Naar jeg har ment at burde fremsætte Lovforslaget nu, er det, fordi jeg har ment, at der baade med Hensyn til Spekulationen, hvor der er Tale om Aktiespekulation, og med Hensyn til Omsætning af Forretninger burde tilvejebringes en Lovgivning, som kunde hemme usunde Tilstande paa disse Omraader. Under Verdenskrigen og efter Verdenskrigen var der i høj Grad saadanne usunde Tilstande til Stede, og selv om jeg skal erkende, at der ikke i Dag er nogen almindelig Spekulation paa disse Omraader, er der afgjort Omraader, hvor man meget vel kan tiltrænge disse Bestemmelser.

Og hvis man fastholder den Betragtning, som jeg har bøjet mig for, og som jeg erkender kan fremføres med betydelig Vægt, at man ikke bør give Skatteregler tilbagevirkende Kraft, saa maa man jo have Reglerne, inden der virkelig bliver Fare paa Færde, for naar der først er Fare paa Færde, kan det ikke nytte, at man saa først skal til at udarbejde Regler, fremsætte dem o. s. v., for saa faar man ikke forebygget det, som man ønsker at bremse.

Om jeg nu fra min Side maa ønske disse Bestemmelser fortsat ud over den Periode, der her er foreslaaet, vil ganske afhænge af, hvordan Forholdene udvikler sig. Men jeg erkender, som sagt, at der ved disse Bestemmelser intet er foregrebet med Hensyn til en vedvarende Skatteordning paa de Omraader, her er Tale om.

Jeg skal saa til Slutning kun besvare et Par positive Spørgsmaal, der er rettet til mig.

Det ærede Medlem Hr. Retoft spurgte mig, om det Udtryk, der staaer i § 6, Stk. 2, „oprindelig Anskaffelsessum“, blot sigter til den første Anskaffelse, eller om det ogsaa omfatter senere Udgifter, der er afholdt til Værdiforøgelse af det paagældende Aktiv, og som er ført paa Anlægskontoen. Dertil vil jeg sige, at det omfatter ogsaa saadanne senere Anlægsudgifter. Det, der er Modsetningen til Udtrykket „oprindelig Anskaffelsessum“, er de almindelige Vedligeholdelsesudgifter, der afholdes over Driften.

Det ærede Medlem spurgte endvidere, om ikke det var rigtigt, at de foreslaaede Ligningsregler ogsaa fik Betydning for Kommuneskattens Vedkommende. Det kan jeg kun bekræfte, idet Forholdet er det, at den ved Statsskatteligningen ansatte Indkomst gaar over som Grundlag for Beregningen ogsaa af Kommuneskatten.

Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen spurgte mig, om § 6 havde nogen Betydning med Hensyn til Ejendoms- og Besættningssalg. Jeg kan dertil sige, at disse Forhold paavirkes ikke af Bestemmelserne i § 6. De Regler, der hidtil er gældende vedrørende Salg af fast Ejendom og Besættning, vil fremdeles uforandret blive ved at gælde.

Det ærede Medlem Hr. O. Kier spurgte mig, hvilken Betydning Lovforslaget vilde faa med Hensyn til de reelle Apotekerprivilegier. Jeg har været stillet over for det samme Spørgsmaal i Udvalget og har erklæret, at jeg ikke paa staaende Fod kunde svare paa det, og det kan jeg heller ikke i Dag. Jeg kan kun sige den ene Ting, at det, der i hvert Fald kun kan blive Tale om at beskatte, for saa vidt det overhovedet falder ind under Beskatningen, er Forskellen mellem, hvad paagældende har givet for sit Apotekerprivilegium, og hvad han sælger det for, men det er naturligvis ikke Betalingen for Privilegiet som saadant. Men jeg ønsker, som sagt, ikke paa staaende Fod at svare paa dette Spørgsmaal. Der kunde rejses adskillige Problemer vedrørende dette Spørgsmaal.